
THE NOTHING I NEEDED
FERDINANDO FREGA

CÁI HƯ KHÔNG MÀ TÔI CẦN

THE FAMILY · 15

Vợ tôi, Elisabetta, quyết định đi nghỉ cùng con gái tôi, Giorgia, với Michele, anh trai bà, và vợ anh ấy, Cinzia.

Điểm đến của họ là nhà một người anh em họ ở Sicilia, nơi họ sẽ ở năm ngày để hồi phục sau áp lực của cuộc sống thường nhật.

Trước khi để tôi ở nhà một mình, ngoài trách nhiệm trông con chó Labrador Mỹ của tôi, vốn từng có một cô bạn gái ở Napoli và đã nhiễm giọng chó địa phương, họ còn cẩn thận dặn tôi rằng tủ đồ ăn đã đầy ắp. Họ cũng để lại cho tôi năm mươi euro cho những chi tiêu thêm hằng ngày và nói rõ rằng, khi họ trở về, họ mong ngôi nhà phải ngăn nắp hoàn hảo chứ không giống một vùng thảm họa gia đình.

Ngày nào họ cũng gọi. Cả hai đều lo cho con chó. Nó đã ăn chưa? Nó đã uống đủ nước chưa? Nó đã ra ngoài đi dạo chưa? Nó đã đi vệ sinh chưa? Nó có tìm được bạn không?

Đến một lúc tôi gợi ý họ gọi thẳng cho nó và để nó tự trả lời các câu hỏi của họ, kể cả những lời than phiền.

Còn tôi, tôi chỉ thỉnh thoảng nhận được một câu hỏi bình thản của vợ tôi.

“Anh ăn chưa?”

Và tôi đáp lại với sự bình thản tương tự.

“Rồi, em yêu.”

Ha ha ha ha ha ha ha ha.

Rồi ngày họ trở về cũng đến.

Tò mò hết mức, họ bước vào nhà.

Mọi thứ sạch bong. Nhà bếp tinh tươm. Không một cái đĩa nào lệch chỗ.

Họ ngạc nhiên đến mức lùi ra ngoài, đứng ở hành lang, và tự hỏi liệu có phải mình vào nhầm căn hộ.

Chị dâu tôi, con gái của một sĩ quan cấp cao Carabinieri, khám xét hiện trường vụ án kỹ lưỡng và chúc mừng tôi, trong khi vẫn thắc mắc làm sao chuyện như thế lại có thể xảy ra.

Đúng lúc mọi người tưởng màn hiệu ứng đặc biệt đã hết, chúng tôi quây quần quanh bàn bếp và họ thấy tôi đi tới với năm mươi euro trong tay, sẵn sàng trả lại.

Gương mặt họ chạm nhau. Ánh mắt họ nói cả một cuộc trò chuyện mà không cần một lời.

Câu hỏi đến ngay lập tức.

“Anh không ăn à?”

Và tôi đáp:

“Có chứ, cảm ơn. Ít nhất ba lần một ngày. Nhưng anh biết mình chẳng cần gì khác. Hư không là đủ để anh sống. Đó là tất cả những gì anh cần.”

Tôi mỉm cười và đi dạo một mình.

Bởi thành công không bao giờ nên được chia sẻ.

Nó giống như kem. Ai cũng nhận ra hương vị trên vòm miệng của riêng mình, ngay cả khi đó là cùng một hương vị cho tất cả mọi người.

Ferdinando Frega
Gillette Man ⚔️